

اعتراضات کارگری ادامه دارد !

در ماه گذشته اعتراضات و اعتصابات کارگری گسترش یافته و ابعاد جدیدی به خود گرفته است . تظاهرات اعتراضی بیش از ده هزار کارگر صنایع نساجی اصفهان ، که پس از راهپیمائی در خیابان های شهر ، با تجمع در مقابل استانداری نسبت به تصویب بند " د " قانون حمایت از صنایع نساجی که به تازگی در مجلس به تصویب رسید است ، اعتراض کردند . در این تظاهرات کارگران خواستار پرداخت دستمزد های معوقه و مزایای کارگران نیز شدند . تظاهرات آرام کارگران با دخالت مامورین پلیس و پرتاب گاز اشک آور به خشونت کشیده شد و کارگران دست به مقابله زده و علیه مجلس و استاندار و وزارت صنایع شعار دادند. در این درگیری بخشی از کارگران مجروح شده و تعدادی نیز دستگیر شدند . اعتراض کارگران به مصوبه مجلس تنها محدود به اصفهان نمی شود و در شهر های دیگر نیز کارگران صنایع نساجی به اشکال گوناگون نسبت به این مصوبه اعتراض کرده اند . در تاریخ ۱۲ مهرماه ، کارگران کارخانه نساجی بافناز اصفهان در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدها در مقابل اداره کار دست به تظاهرات زدند . همزمان با این تظاهرات بیش از دوهزار تن از کارگران معدن طرزه ذغال سنگ البرز شرقی شاهرود در اعتراض به نابسامانی در پرداخت حقوق ، پائین بودن دستمزد ها ، سوء مدیریت و عدم پرداخت حقوق بازنشستگان در هشت ماه اخیر دست به اعتصاب زدند . همچنین بنا به اخبار رسیده بیش از چهار هزار نفر از کارگران معدن ذغال سنگ کرمان نیز از روز ۱۸ مهرماه در اعتراض به عدم دریافت دستمزد ها دست به اعتصاب زده اند . انجمن صنفی کارگران پیمانکاران پتروشیمی تبریز با ارسال نامه ای ، نسبت به برخی مشکلات قانون کار و عدم دستیابی کارگران به حقوق قانونی خود اعتراض کرده اند. کارگران بازنشسته کارخانه چیت سازی بهشهر در اعتراض به عدم پرداخت حقوق بازنشستگی خود به مدت ۱۸ ماه ، در محوطه کارخانه تحصن کرده اند . ..

برنامه های دولت در قالب " برنامه تعدیل اقتصادی " حاصلی جز افزایش بحران اقتصادی نداشته است . ادامه بحران اقتصادی نیز جز افزایش بیکاری ، فقر و فلاکت زحمتکشان از یکسو و ثروت اندوزی بخش کوچکی از جامعه از سوی دیگر ، نتیجه دیگری نخواهد داشت . تصویب قوانینی چون قانون حمایت از صنایع نساجی که عمدتاً در جهت کمک به سرمایه داران و دامن زدن به اخراج های وسیع است ، جهت حرکت مجلس ششم ، که ظاهراً به مجلس " اصلاحات " نیز معروف است ، را نشان می دهد . این اقدامات به همراه تصمیم دولت بر اجرای برنامه سوم توسعه اقتصادی یقیناً بر بحران اقتصادی کنونی می افزاید و با دامن زدن به نارضایتی وسیع کارگران و زحمتکشان ، دولت را با واکنش های آنها روبرو خواهد کرد . دولت نشان داده که در استفاده از نیروی انتظامی برای سرکوب خشونت آمیز اعتراضات کارگری مشکلی ندارد .

در مقابل حکومت ، حرکت یکپارچه ۱۰ هزار تن از کارگران اصفهان و اعتصاب بیش از چهار هزار تن از کارگران کرمان ، نشان از رشد مبارزات کارگران و درک لزوم وحدت بین حرکت های کارگری دارد . تنها راه مقابله با اقدامات دولت ، اتحاد هر چه بیشتر کارگران در تشکیلات مستقل خود و پشتیبانی از حرکت های اعتراضی یکدیگر می باشد . ما ضمن پشتیبانی از خواسته های کارگران و ضمن محکوم کردن دخالت مامورین انتظامی در اجتماعات مسالمت آمیز کارگران ، خواهان آزادی تمام کارگران زندانی هستیم .

کوشش های کارگران در گسترش اتحاد بین خود و شکل گیری سازمان های مستقل کارگری ، مبارزه کارگران برای رسیدن به خواسته های خود را نه تنها ابعاد بیشتری می بخشد ، بلکه تاثیر خود را بر جنبش سیاسی جامعه نیز خواهد گذاشت . کوشش برای تشکیل سازمان های مستقل کارگری باید محور مبارزات کنونی کارگری باشد .

هیئت اجرایی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

۱۹ مهر ۱۳۸۰ - ۱۱ اکتبر ۲۰۰۱